

rende kursus- og befordringsgodtgørelse i forbindelse med omskolings- og efteruddannelsesforanstaltninger.

10. I det tidligere nævnte notat af 31. oktober 1984 fra rigsrevisionen til statsrevisorerne (bilag III) findes endelig i afsnit III, B, en beskrivelse af rigsrevisionens sagsbehandling i perioden 1980-1983, hvor rigsrevisionen ifølge landsdommer Niels Larsen må bære en del af ansvaret for, at de overvejelser om kort- og langsigtede foranstaltninger, som beretning 18/1979 gav anledning til, i de følgende år ikke blev fremskyndet tilstrækkeligt.

III. Udvalgets vurdering af hovedproblestillingerne i sagen

Udvalget har foretaget en nøje vurdering af de fejl, som landsdommer Niels Larsen har fremdraget som grundlæggende i forbindelse med behandlingen af sagen. Udvalget har endvidere drøftet den tvivl, der er rejst vedrørende arbejdsministeriets besvarelse af spørgsmål i folketinget.

1. Arbejdsløhedsloven

Udvalget er enig med landsdommer Niels Larsen (redegørelsen kapitel II) og justitsministeriet (notat af 26. oktober 1984, afsnit II, punkt 1) i, at arbejdsløhedslovens § 79 (tidligere § 14) ud fra en sproglig fortolkning af bestemmelserne forudsætter en refusionsordning, ifølge hvilken kasserne skal afholde udgifterne til dagpenge m.v., hvorefter staten refunderer kasserne disses udgifter.

Udvalget har mærket sig den opfattelse, som bl.a. rigsrevisionens ledelse havde i 1976, hvorefter udtrykket *à conto-refusion* – set i sammenhæng med forudsætningerne i lov nr. 40 af 22. februar 1967 om gradvis opspisning af kassernes formue og sammenholdt med andre forskudssystemer inden for statslige tilskudsordninger m.v. – også måtte antages at dække den situation, at finansieringen måtte ske ved forskud fra staten, fordi en kasses formue var opbrugt (rigsrevisionens notat af 31. oktober 1984 til statsrevisorerne punkt 35, se bilag III i bilagshæftet). Udvalget finder dog ikke, at disse forudsætninger har fremtrådt med en sådan tydelighed, at de har kunnet ændre eller supplere den umiddelbare sproglige fortolkning af § 79, der således efter udvalgets opfattelse ale-

ne indeholder hjemmel til at yde statstilskudet, i det omfang udgifterne allerede er afholdt af kasserne.

2. Bevillingslovene

Udvalget har nøje gennemgået den bevillingsmæssige behandling af statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløhedskasserne i perioden 1969-70-84 som gengivet i kapitel III i landsdommerens redegørelse.

Spørgsmålet har været, om der ved »lovgivning på de årlige bevillingslove« er skabt selvstændig hjemmel til den praktiserede forskudsordning.

a) Udvalget har bemærket, at der ikke i form af *tekstanmærkninger*, dvs. i selve lovteksten i bevillingslovene, er skabt en selvstændig hjemmel, og at forskudsordningen heller ikke har været behandlet i selvstændige *aktstykker* til finansudvalget.

b) Udvalget har mærket sig den udformning, *anmærkningerne til tilskudskontoen* har fået på bevillingslovene, og er om disses betydning endvidere blevet gjort bekendt med følgende opfattelser:

Gennem statsrevisorerne har udvalget modtaget notat af 30. november 1984 fra sekretæren for statsrevisorerne om sekretariatets arbejde med hjemmelsproblemerne i efteråret 1980 i forbindelse med statsrevisorerens behandling af beretning nr. 18/1979. Notatet er optrykt som bilag IV i bilagshæftet til denne betænkning og indstilling. Under omtalen af den bevillingsmæssige hjemmel tages i notatet det udgangspunkt, »at den foreliggende problemstilling ikke drejer sig om materielle ændringer af en lovregel, men alene om et beløbsmæssigt supplement til en i forvejen bestående udgiftslovgivning.«

På baggrund af en redegørelse for finansudvalgets centrale placering og væsentlige retsnormerende funktioner anføres det herefter, at oplysningerne i bevillingslovenes *anmærkninger* »altid vil være fragmentariske« på grund af nødvendigheden af at begrænse den ellers overvældende strøm af information til finansudvalget. Derfor er det ved fortolkning af *anmærkningerne* afgørende at søge fastlagt, hvad finansudvalget kan antages at vide i forvejen. På denne baggrund og under henvisning til, at finansudvalget også orienteres gennem beløbsangivelserne for den samlede udbetaling af tilskud, anføres